

ISSN 1733-5140

Nr 4 (219) 2015
03.05.2015 r.
Rok XXI, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

Powierz się Matce!

e-mail: graphito@poczta.wp.pl, <http://www.naszaparafia.sds.pl>

Drodzy Parafianie!

Wkolejnym roku Nowenny Fatimskiej, którą podejmujemy jako wspólnota parafialna, przygotowując się do 100. rocznicy objawień fatimskich, zastanawiamy się nad hasłem „Potęga rodziny. Domowy Kościół, którego nie przemogą bramy piekła”. Matka Boża zakończyła swoje objawienia w październiku cudem słońca. Dzieci z Fatimy dostrzegły jednak obok słońca trzy inne objawienia. Pierwsze opisuje siostra Łucja w ten sposób: „Kiedy Nasza Pani znikła w nieskończonej odległości firmamentu, zobaczyliśmy po stronie słońca św. Józefa z Dzieciątkiem Jezus i Naszą Dobrą Panią ubraną w bieli, w płaszczu niebieskim. Zdawało się, że św. Józef z Dzieciątkiem błogosławi świat ruchami ręki na kształt krzyża”. Ostatnie objawienie ukazało Świętą Rodzinę błogosławiącą świat. Zwróćmy uwagę, że w czasach, kiedy ustanowiona przez Boga rodzina bywa tak źle rozumiana i kiedy środki masowego przekazu prześcigają się w emisji programów o wartościach antyrodzinnych, Kościół przywołuje Fatimę, wołanie o poszanowanie rodziny i wskazanie, do czego Bóg ją powołał na tym świecie.

Bóg wiedział, że w przyszłości małżeństwo i rodzina staną się celem ataków i że dotkną je różnorodne problemy: rozwody, niewierność, wolne związki, aborcja, nieślubne dzieci, uzależnienia od seksu i od różnych substancji, zaniedbania, gniew i przemoc. Do tego dochodzą zagrożenia związane z rozwojem techniki, jak sztuczna kontrola urodzeń czy zapłodnienie

in vitro. Pojawiają się też naciski, by zmienić definicję małżeństwa i rodziny. Te zjawiska wskazują, że ludzkość coraz bardziej oddala się do Boga. Wielu katolików się nie modli, nie uczestniczy we Mszy św., nie korzysta z sakramentu pokuty. Dlatego Fatima przypomina nam, że rodzina jest podstawowym budulcem społeczeństwa. Jeżeli podstawowy budulec ulegnie rozpadowi, w końcu rozpadnie się cała struktura społeczeństwa.

Objawienie Świętej Rodziny powinno być dla nas wezwaniem, abyśmy sprawy swego życia postrzegali w perspektywie wzoru ukazanego nam w obrazie Świętej Rodziny. Święta Rodzina uczy nas, czym jest wspólnota miłości, uczy wzajemnego poszanowania i modlitwy. Święta Rodzina z Nazaretu jest najlepszym przykładem i autorytetem dla wszystkich rodzin.

Zwróćmy uwagę, że rozważany w ramach Nowenny Fatimskiej temat o rodzinie wiąże się z dyskusją o rodzinie, którą podejmują biskupi podczas Synodu poświęconego rodzinie. Módlmy się za nasze rodziny, za rodziny naszej parafii i całego świata, aby były silne Bogiem i Jego Ewangelią. Zawierzajmy nasze rodziny Świętej Rodzinie, która nam wciąż błogosławi, jak to zostało objawione dzieciom w Fatimie.

Niech podsumowaniem będą słowa siostry Łucji, która powiedziała pięknie, że „kiedy rodzice żyją do głębi swoją wiarą, łaskę dostępują ich dzieci. Rodzice, dzielcie się wiarą ze swoimi pociechami, nawet tymi najmniejszymi!”

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

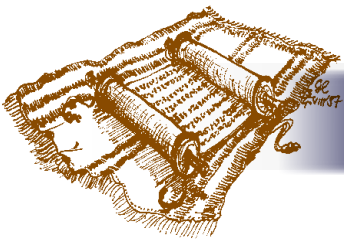
Czy można być pewnym zbawienia? Czy przyjęcie chrztu świętego wystarczy? Czy otrzymany kiedyś dar wiary jest na zawsze? Powyższe pytania mogą się zrodzić, kiedy słyszymy słowa Jezusa o potrzebie trwania w Nim jak latorośl w winnym krzewie. Może ona przynieść owoce, ale może również uschnąć i być wrzuconą do pieca na spalenie. Wiara człowieka i przyjaźń z Bogiem są rzeczywistością dynamiczną, ulegają zmianom, dojrzewają, budują się, ale mogą również ulec spłyceciu, spowszednieć, obumrzeć. O naszą wieczność toczy się ciągły bój. Wprawdzie Jezus zwyciężył już zło, jednak korzystanie z owoców Jego śmierci i zmartwychwstania, które prowadzą nas do Ojca, jest zadaniem i możliwością, jaką Bóg stawia przed człowiekiem. Chce nas zbawić, ale nie kosztem naszej wolności. Potrzeba naszego „tak” i zaangażowania.

Przekazywanie wiary i jej umacnianie należą do zadań tak ważnych i jednocześnie trudnych, że Kościół w swojej praktyce przyjął potrzebę wspierania rodziców, którzy są pierwszymi katechetami swoich dzieci, ustanowieniem funkcji rodziców chrzestnych. Zarówno rodzice, jak i chrzestni zapewniają Kościół o możliwości stworzenia środowiska wiary, w którym dziecko będzie prowadzone do pełnego spotkania z Chrystusem. Muszą więc być w pełni świadomi zmian, jakie w życie człowieka wprowadza sakrament chrztu świętego: uwolnienie od grzechu pierwotnego, odrodzenie jako dziecka Bożego, upodobnienie do Chrystusa i włączenie do wspólnoty Kościoła. Rodzice i chrzestni są

przedstawicielami Kościoła, którzy przez wychowanie i osobiste świadectwo wiary nadają życiu dziecka chrześcijański charakter. Trzeba mieć świadomość, że zadanie to rozciąga się na całe życie, a nie tylko na moment udzielania sakramentu. Rodzice, prosząc na chrzestnych osoby, które spełniają wymagania świadków wiary, a więc osoby godne i dojrzałe, które przyjęły sakrament bierzmowania i prowadzą życie sakramentalne, wyrażają szacunek wspólnocie Kościoła i jej dziedzictwu wiary (zob. W. Wenz, *Kancelaria parafialna jako przestrzeń kościelnego posługiwania*).

Pragnę podziękować wszystkim rodzicom i chrzestnym za zrozumienie tych prawd i wysiłek wkładany w przekazywanie wiary swoim dzieciom, za przygotowywanie ich i wspieranie na drodze do przyjęcia I Komunii św., sakramentu bierzmowania, małżeństwa, a także stwarzanie możliwości przyjęcia powołania kapłańskiego i zakonnego. Niestety nie zawsze odpowiedzialni za przekazanie wiary stają na wysokości zadania. Wówczas sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego dziecka traktowane są instrumentalnie lub jako zwyczaj, bez głębszego otwarcia się na spotkanie z Bogiem. Bywa, że kancelaria parafialna, zamiast być miejscem umacniania wiary, a także rozwiązywania przeszkód stojących na drodze do pełnego uczestnictwa w życiu Kościoła, staje się miejscem walki np. o „przepchnięcie” chrzestnego, który nie jest świadkiem wiary. W takich sytuacjach zatajanie prawdy czy nawet przekazywanie nieprawdziwych informacji o moralności życia kandydata jest oszukiwaniem nie tyle księdza, co wspólnoty Kościoła, jest zachowaniem niegodnym. Zachęcam, aby zadanie przekazywania wiary innym rozpoczynało się osobistym zapaśtrzeniem w Chrystusa. Niech wzorem będzie dla nas Maryja, pokorna Służebnica Pańska.

Ks. Maciej Chwaścianek SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

Ewangelia według świętego Jana 15,1-8

„Ja jestem prawdziwym krzewem winnym¹, a Ojciec mój jest tym, który [go] uprawia. 2 Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy. 3 Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. 4 Wytrwajcie we Mnie, a Ja [będę trwał] w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - jeśli nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. 5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. 6 Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie. 7 Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. 8 Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami”.

Dlatego musimy pamiętać o uczynkach miłosierdzia w stosunku do duszy. Gdy inni czynią zło, a ty mijasz to i nic nie robisz, aby ono jak воск topniało przed obliczem Pana, to wtedy zgadzasz się na nie. Jesteś pośrednio odpowiedzialny za to, co się dzieje. Jeśli nosisz zło w sercu, to jesteś siewcą zła i współpracownikiem ojca wszelkiego zła. Nie czyni zła i nie pozwól, aby inni je popełniali w twojej obecności. Mówi o tym drugi werset Ewangelii.

Ale Jezus idzie o krok dalej. Mówi też, że zła nie można pokonać w inny sposób niż czyniąc dobro. Jak gałązki musimy wydawać owoc. W sercu też powinniśmy czynić dobro, to znaczy być miłosiernymi. Ale nie zapominać o tym, że miłosierdzie nie oznacza dopuszczania wszystkiego i braku reakcji na zło.

Chrześcijaństwo nie jest kwestią narodowych tradycji i zwyczajów. To jest kwestia osobistego przekonania, które zmienia nasze codzienne działania. Dobre życie przynosi dobre owoce, zmienia ten świat i daje nadzieję przyszłego życia wiecznego.

ks. Włodzimierz Szydłowski SDS

Droga krzyżowa w Morzęcinie Wielkim

WIELKIE PORUSZENIE LUDZKICH SERC

Wpiątek, poprzedzający Niedzielę Palmową, odbyła się Droga Krzyżowa ulicami Morzęcina Wielkiego. Wzięli w niej udział mieszkańcy, licznie zebrani, a także goście z Siemianic, Kuraszkowa i Obornik Śląskich.

Do wcześniej przygotowanych przez mieszkańców stacji Drogi Krzyżowej, rozważania i śpiew prowadzili: młodzież z Obornik Śląskich z parafii NSPJ oraz ks. Przemysław Marszałek SDS.

Nabożeństwo zakończyło się przy krzyżu morzęcińskim, gdzie wspólnie odśpiewaliśmy Apel Jasnogórski i przyjęliśmy błogosławieństwo.

Wierzmy w to, że ta Droga Krzyżowa była początkiem pięknych, wspólnych inicjatyw w Morzęcinie, które będą poruszać serca i przybliżać do Pana Boga.

Wszystkim, którzy włączyli się w przygotowanie i przeprowadzenie tej Drogi krzyżowej z całego serca dziękujemy.

ks. Przemysław Marszałek SDS

Często przechodzimy wobec innych ludzi obojętnie, uważając, że nie wolno wtrącać się w cudze sprawy. Ale sprawy bliźnich dotyczą też naszego prywatnego życia! Nie mieszkamy przecież na innych planetach, depczemy tę samą ziemię, ulicę, mieszkamy w jednym bloku, pod jednym dachem..

Przygotowania do Triduum

Droga Krzyżowa na Grzybek

Ekstremalna Droga Krzyżowa 2015 Wrocław – Trzebnica

Czym jest ekstremalność? Wydaje mi się, że u wszystkich ludzi czymś podobnym, a jednocześnie dla każdego człowieka czymś innym. Myślę, że kiedy ponad dwa tysiące lat temu Jezus szedł swoją drogą krzyżową, chciał ją przejść jak najszybciej, aby Jego cierpienie się skończyło. Ekstremalność Jego drogi polegała na tym, że wiedział, iż skończy się ona śmiercią. Jak bardzo musiał być „wytrenowany” fizycznie jak i psychicznie, bo przecież wymagało to od Niego siły i odporności, a nie było innego scenariusza. Nie mógł zejść wcześniej z wyznaczonej trasy i powiedzieć: „Sorki, nie dałem rady, przerosło mnie to, może za rok spróbuję”. Nie mógł tego zrobić, bo nie tak się to miało skończyć.

28 marca 2015 roku w Ekstremalnej Drodze Krzyżowej z Wrocławia do Trzebnicy zorganizowanej przez Ruch Młodzieży Salwatorińskiej wzięło udział ponad dwieście osób! Wszyscy doszli do celu. Każdy na swój sposób przeżywał tę Drogę Krzyżową. Każdy miał inny poziom ekstremalności. Wszak wyszliśmy około 22.20, kiedy większość ludzi szykuje się do snu, a nie do przejścia 30 kilometrów nocą. Na starcie widziałem różnych ludzi: takich, o których pomyślałem, że nie dadzą rady, takich, którzy byli ubrani w markowe trekkingowe ciuchy i takich jak trzy wesołe zakonnice, które tryskały energią i widać było, jak wielką frajdę sprawia sam udział w EDK. Każda z tych osób chciała zrobić tej nocy coś ekstremalnego, coś na miarę swoich możliwości, coś na granicy swoich możliwości, a może i coś ponad swoje możliwości.

Na początku każdy zadaje sobie pytania: Czy przejdę? Czy dam radę? Czy za 30 kilometrów będę tym samym człowiekiem? Czy za 30 kilometrów coś się zmieni? Czy wiem, po co

idę? Czy jestem normalny, bo przecież to jakieś wariactwo?! Ale skoro tu jestem i podjąłem wyzwanie, chcę sprawdzić, jak to jest: ekstremalnie. To świadomy wybór każdej z tych dwustu osób. Każdy wiedział, po co i dlaczego idzie, i co bierze ze sobą: intencje, problemy, jakieś swoje sprawy... EDK pokazuje słabości, z którymi musimy się zmagać, aby dotrzeć do celu. Coś, co było dotychczas w sferze myśli, rozważań, w sferze duchowej, nagle staje się realne - i trudne. W sferze duchowej pozostają już tylko, a właściwie aż, rozważania na temat każdej stacji Drogi Krzyżowej. Rozważania, które według mnie zostały napisane, zebrane i przytoczone w dość ciekawy sposób, charakterystyczny dla ks. Jacka Stryczka, Prezesa Stowarzyszenia Wiosna, pomysłodawcy EDK. Te rozważania przypadły mi do gustu, spowodowały, że w czasie mojej drogi myślałem nad nimi, a nawet podzieliłem się swoimi myślami ze współtowarzyszką Agatą. Czyli cel został osiągnięty... brawo! Świetny chwyt, jak to się mówi, szacun!

Na koniec może zdradzę, co było moją ekstremalnością. Od razu powiem, że nie jest ona czymś wzniosłym, ale raczej przyziemnym. Chciałem się sprawdzić i przejść EDK w jak najszybszym tempie i jak najkrótszym czasie. Podczas całej trasy dać z siebie wszystko (oczywiście z zachowaniem reguł, czyli rozważań na wyznaczonych stacjach Drogi Krzyżowej), żeby na końcu poczuć to coś, czyli zwykle zadowolenie, że tak właśnie potrafiłem się zmierzyć z moim poziomem ekstremalności. No i udało mi się. Razem z Agatą i Elizą dotarliśmy do sanktuarium św. Jadwigi w Trzebnicy jako pierwsi, po 5 godzinach i 26 minutach wędrówki. Szczęśliwi, uśmiechnięci, zmęczeni i zadowoleni!

Lukasz Polak

Grób Pański miejscem adoracji

Grób Pański w kościele NSPJ.
Fot. Barbara Wrzesińska.

Grób Pański w kaplicy w Kuraszkowie.
Fot. Klaudia Kubas.

Grób Pański w kościele JTiAP.
Fot. ks. Rafał Masarczyk.

I Komunia św. w Wielki Czwartek.

Wywyższenie Krzyża w Wielki Piątek.

Liturgia Światła w Wielką Sobotę.

O przeżywaniu Paschy – o przejściu ze śmierci do życia

Tak niedawno przeżywałem Paschę – największe święto w roku liturgicznym naszego Kościoła. Tak naprawdę każdy chrześcijanin żyje od Paschy do Paschy. Corocznie w tym okresie uświadamiam sobie, że powodem zaistnienia w historii zbawienia wydarzeń zapoczątkowujących Nowy Testament jestem ja sam. Jestem zniewolony grzechem. Trwam w kręgu śmierci. Nie potrafię kochać drugiego człowieka do końca, ale tylko do momentu, kiedy on mi nie zagraża. Ze strachu o własne życie (czy o swoje dobre imię) grzeszę. Boję się ciągłego umierania dla drugiego człowieka. Św. Paweł w liście do Rzymian powie: „Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę” (Rz 7,19). Taka jest moja natura po grzechu pierworodnym. Nawoływanie do poświęcania się, miłości, dobroci nic nie daje. Są to tylko wezwania moralne, na które zamykam uszy.

Bóg nie chce jednak, bym cierpiał i bym był zniewolony złem. Dlatego już na początku, po grzechu Adama i Ewy, zapowiedział, że pošle na ziemię swego Syna, Jezusa Chrystusa, by On poprzez swoją mękę, śmierć krzyżową i zmartwychwstanie przełamał ten krąg śmierci i grzechu, w którym szatan trzyma mnie w niewoli. Jezus dokonał tego zupełnie bezinteresownie. Zwyciężył szatana, abym mógł przekroczyć barierę oddzielającą mnie od drugiego człowieka i abym mógł go kochać. Postawił jeden warunek: abym w to wydarzenie uwierzył. Czy w to wierzę? Czy moje chodzenie do kościoła, odmawianie różnych modlitw, odprawianie pobożnych rytuałów, święcenie pokarmów w Wielką Sobotę świadczy o mojej wierze? Jeśli tak, to czy jestem zdolny do prawdziwej miłości w wymiarze krzyża, do miłości, która kosztuje, wobec żony, starych rodziców, własnego, sprawiającego kłopoty dziecka, sąsiada, a nawet nieprzyjaciela?

Świadomy, że nie zawsze jestem do tego zdolny, uznaję, że moja wiara ciągle jest słaba. Dlatego, pragnąc ją umocnić, przeżywałem tegoroczny okres Wielkiego Postu ze świadomością, że przygotowuję się do świętowania tegorocznej Paschy. Uczestniczyłem w niedzielnych nabożeństwach Gorzkich żali, w piątkowych Drogach krzyżowych, rekolekcjach parafialnych, przystąpiłem do sakramentu pojednania. Później z pomocą przyszedł czas Triduum Paschalnego – Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota z uroczystością Zmartwychwstania Pańskiego. W umocnieniu mojej wiary bardzo ważna była bogata liturgia, pełna znaków objaśnianych w komentarzach przez wyznaczone osoby.

Szczególne znaczenie przypisuję Słowu Bożemu słuchanemu podczas liturgii we wspólnocie wiernych – takich samych biedaków jak ja.

Przeżycie pamiątki przejścia (paschy) Jezusa Chrystusa ze śmierci do życia otwiera mnie na Jego Ducha Świętego, którego uroczystość obchodzić będę jako dzień Pięćdziesiątnicy kończącej okres wielkanocny. I tak będzie się działo do powtórnego przyjścia Jezusa przy końcu naszych czasów. Przypominają o tych wydarzeniach zbawczych sprawowane Eucharystie, a szczególnie niedzielne. Bóg daje mi co roku, a nawet podczas każdej Eucharystii szansę, bym uczestniczył w Jego przejściu ze śmierci do życia, a tym samym w przejściu z własnej śmierci (grzechu) do życia wiecznego. Daje mi szansę nawracania się.

Dzieląc się powyższymi przemyśleniami, zachęcam do wiary, że Chrystus zmartwychwstał! Prawdziwie zmartwychwstał! Jezus żyje wśród nas! Alleluja!

Zbigniew Stachurski

Ciemnica w kościele JTiAP.

Harcerze ZHR pełnią wartę przy Grobie Pańskim.

Świecenie pokarmów w Wielką Sobotę.

Dlaczego czcimy relikwie świętych?

Kult relikwii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa, a konkretnie IV wieku. Powstała wówczas ważna liturgiczna tradycja umieszczania w ołtarzu relikwii najpierw męczenników za wiarę, a następnie wszystkich chrześcijan czczonych jako świętych. Tradycję relikwii prawdopodobnie zapoczątkowały zdania z księgi Apokalipsy: „A gdy otworzył pieczęć piątą, ujrzałem pod ołtarzem dusze zabitych dla Słowa Bożego i dla świadectwa, jakie mieli. I głosem donośnym tak zawołały: „Dokądże, Władco święty i prawdziwy, nie będziesz sądził i wymierzał za krew naszą kary tym, co mieszkają na ziemi?” I dano każdemu z nich białą szatę i powiedziano im, by jeszcze krótki czas odpoczęli, aż pełną liczbę osiągną także ich współsłudzy oraz bracia, którzy, jak i oni, mają być zabici” (Ap 6, 9-11). Teologię relikwii rozwijał św. Augustyn, według którego ciało świętego staje się wyjątkowym ołtarzem Pana. Dla wierzących peregrynacja relikwii jest dobrą okazją, aby fizycznie wyrazić swoją wdzięczność za przykład świętych i za łaski, które wypraszaemy za ich wstawiennictwem. Fizyczne spotkanie z świętym za pośrednictwem jego relikwii pozwala zrozumieć rzeczywistość wiary.

Relikwie (od łac. reliquae – pozostałości, resztki) – są fizyczną częścią świętych zachowanych po ich śmierci. Przede wszystkim są to pozostałości ciała, ale również rzeczy osobiste świętych.

Relikwie św. Judy Tadeusza, św. Antoniego Padewskiego i św. Jana Pawła II w parafii św. Judy Tadeusza i św. Antoniego.

Działanie Boga i życie świętych to nie tylko słowa, ale przede wszystkim to ludzie z krwi i kości, którzy żyli wśród nas, i osiągnęli wyżyny świętości. Modlitewne czczenie relikwii pomaga bardziej realistycznie przeżyć spotkanie ze świętymi, którzy mieszkali w tym grzesznym świecie i w posłuszeństwie Panu wygrali. Każde spotkanie ze świętymi relikwiami jest dobrą okazją do odnowienia naszej wiary w moc działania Boga, w pomoc i kontakt ze świętymi, którzy i teraz żyją, działają i pomagają nam nieustannie swoim wstawiennictwem przed kochającym Bogiem.

ks. Włodzimierz Szydłowski SDS

Dzień pierwszy maja kojarzy się ze Świętem Pracy, oficjalnie zwanym Międzynarodowym Dniem Solidarności Ludzi Pracy, a popularnie – 1 maja. Po zakończeniu wojny rząd komunistyczny w Polsce nadał temu dniowi status święta państwowego, wolnego od pracy i stan ten trwa do chwili obecnej. Święty Jan Paweł II tak mówił w roku 2002: „Dziś, 1 maja, obchodzimy Święto Pracy. My, chrześcijanie, za jego patrona uważamy św. Józefa Robotnika. Wagę tego corocznego święta podkreślają różne inicjatywy, ukazu-

Jako człowiek, jako osoba jestem podmiotem pracy. Jako osoba pracując, wykonuję różne czynności przynależące do procesu pracy, a wszystkie one, bez względu na ich charakter, mają służyć urzeczywistnianiu się mojego człowieczeństwa, spełnianiu osobowego powołania, które jest mi właściwe z racji samego człowieczeństwa. Uważam, że praca ludzka ma głównie swoją wartość etyczną, która wprost i bezpośrednio pozostaje związana z faktem, iż ten, kto ją spełnia, jest osobą, jest świadomym i wolnym, czyli stanowiącym o

PRACA CZŁOWIEKA – refleksja po Święcie Pracy 1 maja

jące znaczenie i wartość pracy, poprzez którą człowiek — przekształcając naturę i przystosowując ją do swych potrzeb — realizuje się jako człowiek”.

Sytuacja człowieka w świecie współczesnym, rozpoznawana i analizowana w różnych aspektach geograficznych, kulturalnych i cywilizacyjnych, domaga się tego, aby odsłaniać nowe znaczenia pracy ludzkiej. Problem pracy ludzkiej pojawia się w wielu dyskusjach wielokrotnie. Jest on stałym poniekąd elementem składowym zarówno życia społecznego, jak i nauczania Kościoła. Nauka społeczna Kościoła ma swoje źródło w całym Piśmie Świętym, poczynając od Księgi Rodzaju, a w szczególności w Ewangelii i pismach apostoelskich. Człowiek ma czynić sobie ziemię poddaną, ma nad nią panować, ponieważ jako „obraz Boga” jest osobą, czyli bytem podmiotowym, uzdolnionym do planowego i celowego działania, zdolnym do stanowienia o sobie i zmierzającym do spełnienia siebie. To panowanie odnosi się do bardziej podmiotowego niż do przedmiotowego wymiaru pracy. Wymiar podmiotowy warunkuje etyczną istotę pracy.

sobie podmiotem. Ta prawda stanowi jakby sam podstawowy i odwieczny rdzeń chrześcijańskiej nauki o pracy ludzkiej. Chcąc bliżej określić znaczenie etyczne pracy, trzeba mieć przed oczyma tę przede wszystkim prawdę, że praca jest dobrem człowieka. I to nie dobrem tylko „użytecznym” czy „użytkowym”, ale dobrem „godziwym”, czyli odpowiadającym godności człowieka, wyrażającym tę godność i pomnażającym ją. Przez pracę bowiem człowiek nie tylko przekształca przyrodę, dostosowując ją do swoich potrzeb, ale także urzeczywistnia siebie jako człowieka.

Współcześnie pracę pojmujemy i traktujemy jako pewnego rodzaju towar, który pracownik - w szczególności robotnik w przemyśle - sprzedaje pracodawcy. Niebezpieczeństwo traktowania pracy ludzkiej jako towaru czy anonimowej siły potrzebnej dla produkcji nacechowane jest przesłankami ekonomizmu materialistycznego (liczy się tylko dobry zarobek, pieniądź), co obecnie dostrzegam w moim otoczeniu. Dlatego też uważam, że należy głosić i popierać przede wszystkim godność pracy, każdej pracy, a zwłaszcza pracy rolnika.

► Bardzo szczegółowo problem pracy omawia święty Jan Paweł II w encyklice „Laborem exercens”, z fragmentami której warto się zapoznać chociażby z powodu prezentowania poglądów na ten temat przez kandydatów w zbliżających się wyborach prezydenckich (w niedzielę 10 maja).

Myślę, że chrześcijanin, który wsłuchuje się w słowo pasterzy Kościoła opartego na Słowie Bożym, łącząc pracę z modlitwą, powinien zdawać sobie sprawę, jakie miejsce jego praca zajmuje nie tylko w życiu ziemskim, ale także we wroście Królestwa Bożego, do którego wszyscy jesteśmy wezwani mocą Ducha Świętego i słowem Ewangelii.

Zbigniew Stachurski

O Matko
Fatimskiego orędzia:

„czyńcie pokutę,
nawróćcie się,
trwajcie
na modlitwie,
by świat ocalić”.

Spójrz, Matko
– oto jesteśmy.

(Apel Fatimski)

NABOŻEŃSTWA FATIMSKIE 2015

w kościele św. Judy Tadeusza
i św. Antoniego Padewskiego
w Obornikach Śl., ul. Trzebnicka 35,

**13 maja – 13 czerwca – 13 lipca
– 13 sierpnia – 12 września
– 13 października**

Msza św. wieczorna o godz. 19.00
(w październiku o 18.00), procesja świateł
z figurą Matki Bożej Fatimskiej,
różaniec fatimski.

Zapraszają księża salwatorianie

W maju pamiętamy szczególnie o Matce Bożej!

Rozpoczął się maj. Tradycyjnie wieczorami uczestniczymy w nabożeństwach poświęconych Matce Bożej. Ten zwyczaj wywodzi się z prostej pobożności ludowej. Ale tak naprawdę Maryja winna być dla mnie, chrześcijanina, prawdziwym autorytetem z racji jej pokory i posłuszeństwa w pełnieniu woli Bożej. Ci, którzy zawierzili Maryi, stali się wzorami, autentycznymi świadkami dla obecnego pokolenia. Jednym z nich jest święty Jan Paweł II. Znamy jego zawołanie „Totus Tuus”. To wzór na dzisiejsze czasy, jakże rzadko obecny w głównych, wpływających na opinię społeczną, mediach.

W historii zbawienia Maryja miała szczególną misję. Spodobało się Bogu poprzez Nią dokonać Swego objawienia w osobie Jezusa Chrystusa. Na podstawie Słowa Boga przekazanego przez Anioła z Maryi narodził się Jezus. Od samego początku była obecna w tworzącym się Kościele. Po Zmartwychwstaniu i Wniebowstąpieniu Jezusa przebywała z apostołami na modlitwie w Wieczerniku. Podczas Zesłania Ducha Świętego tam narodził się Kościół. Dlatego w roku liturgicznym kilka miesięcy zostało Jej poświęconych. Jednym z nich, obok sierpnia i października, jest najpiękniejszy, wiosenny miesiąc maj.

Kościół nazwał Maryję Gwiazdą Nowej Ewangelizacji. Jej imieniem zostało nazwane pierwsze społeczne katolickie radio. To przez Radio Maryja słyszymy katolicki głos w naszym domu. Z inicjatywy ludzi skupio-

nych wokół tej katolickiej rozgłośni, znanej Polakom na całym świecie, powstała Telewizja Trwam oraz jedyny wyłącznie polski dziennik noszący nazwę „Nasz Dziennik”. Powstała wyższa szkoła kształcąca m.in. dziennikarzy katolickich. To te, nie lubiane przez aktualnie sprawujących władzę, media promują ludzi o właściwych postawach moralnych budowanych na wartościach chrześcijańskich. Jest to szczególnie ważne w przededniu wyborów prezydenckich, które odbędą się w niedzielę, 10 maja. Pamiętajmy, że od zarania polskich dziejów chrześcijaństwo należy do naszej kultury.

Warto więc przy okazji miesiąca maryjnego, chodząc na nabożeństwa majowe, zastanowić się nad własną postawą w Kościele. Czy tegoroczna Pascha przyczyniła się do mojego nawrócenia? Czy naprawdę spotkałem na swojej drodze życia Zmartwychwstałego Jezusa, dającego mi Swego Ducha Świętego? Czy inni mogą o mnie powiedzieć, że jestem Jego świadkiem?

Jeśli jeszcze nie, niech właśnie Matka Boża wskaże mi kierunek do swego Syna – w maju i przez wszystkie dni mojego życia!

Zbigniew Stachurski

Ofiarowanie się Matce Bożej

Niepokalone Serce Maryi,
Serce mojej Matki, Maryi z Guadalupe,
ofiaruję Twojej czystości, Twojej świętości,
Twojej gorliwości i Twojej miłości,
wszystkie moje myśli, słowa,
czyny i cierpienia tego dnia,
aby nic nie było we mnie, co nie stało się
przez Ciebie, dla chwały Jezusa,
zbawienia dusz i jako akt zadośćuczynienia
za znieważenia przeciw Twemu Sercu.

PROGRAM PEREGRYNACJI KOPII OBRAZU MATKI BOSKIEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ w Męskich Wspólnotach Zakonnych Wspólnota zakonna Księży Salwatorianów w Obornikach Śląskich 12–13 maja 2015 roku

Wtorek, 12 maja 2015 r.

17.00 – przyjazd obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej i wprowadzenie do kościoła parafialnego pw. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego. Przywitanie Obrazu przez ks. superiora Benona Hojeńskiego SDS

17.30 – osobista modlitwa

18.30 – nabożeństwo majowe

19.00 – Msza święta z homilią

20.00 – konferencja maryjna

20.30 – Różaniec Święty

21.00 – Apel Maryjny

Środa, 13 maja 2015 r.

8.00 – Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP

8.30 – Msza święta z homilią.

Po Mszy św. przekazanie Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej do kościoła parafialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa.

9.30 – przyjazd obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej i wprowadzenie do kościoła parafialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa

10.00 – osobista modlitwa

11.00 – Różaniec Święty

12.00 – Modlitwa południowa Regina Coeli

13.00 – Różaniec Święty

14.30 – nabożeństwo majowe

15.00 – Msza święta z homilią

Po Mszy św. przekazanie obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej wspólnocie zakonnej Klaretynów w Krzydlinie Małej.

W sobotę, 18 kwietnia 2015 r., z parafii św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich wyruszyła grupa około 20 osób na XII Salwatoriańskie Sympozjum Misyjne, które odbyło się w seminarium duchownym w Bagnie. W spotkaniu wzięła udział młodzież oraz salwatorianie świeccy wraz z ks. proboszczem Jackiem Wawrzyniakiem SDS i diakonem Adrianem Żądło SDS.

Wizyta w Bagnie

Sympozjum misyjne było szczególnie, ponieważ salwatorianie przeżywają Rok Misyjny pod hasłem „Misja Zbawiciela jest naszą pasją”, które było także tematem przewodnim tegorocznych obrad. Spotkanie rozpoczęło się uroczystą Eucharystią w kaplicy seminarialnej, której przewodniczył ordynariusz kielecki ks. biskup Jan Piotrowski - członek Komisji Episkopatu Polski ds. Misji i długoletni misjonarz w Kongo i Peru.

Pierwszy wykład wygłosił o. dr Kazimierz Szymczycha SVD - sekretarz Komisji Episkopatu Polski ds. Misji, który mówił o tym, na czym polega idea misyjna. W kolejnym wykładzie pochodzący z Indii ks. Sebastian Cheeramvelil, SDS przybliżył historię i sens działalności misyjnej salwatorianów w tym kraju, ponieważ w tym roku mija 125 lat od momentu wysłania pierw-

szych salwatoriańskich misjonarzy przez Czcigodnego Sługę Bożego o. Franciszka Jordana do Assam w Indiach. W trzecim wykładzie s. Ulrike Musick SDS podkreśliła znaczenie posługi siostr w trudnych warunkach na misji w Assam. Następnie odbył się panel dyskusyjny, podczas którego każdy z uczestników mógł zadać pytanie wykładowcom.

Odbyły się także warsztaty dotyczące tradycji picia herbaty. Degustacja tego szlachetnego napoju cieszyła się ogromnym powodzeniem zwłaszcza wśród młodzieży z naszej parafii, która nie może z racji wieku pić jeszcze kawy. Oczywiście nie zabrakło akcentu modlitewnego w intencji misji na specjalnym nabożeństwie salwatoriańskim.

Spotkanie zakończyło się wspólnym świętowaniem przy ognisku. Zarówno prezes Koła Misyjnego Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów kl. Yauhenii Zhukouski SDS jak i księża przełożeni wyrażali radość z tak licznej obecności przedstawicieli parafii św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego. Mamy zatem nadzieję, że w przyszłym roku na kolejnym sympozjum zagości jeszcze więcej oborniczian.

dk. Adrian Żądło SDS

Wystawa powojennych pamiątek z Obornik Śląskich

W tym roku mija siedemdziesiąta rocznica nadania praw miejskich Obornikom Śląskim. Zawiązała się społeczna inicjatywa, aby z tej okazji przygotować specjalną wystawę. Działania tej grupy popiera Urząd Miejski. W związku z tym poszukiwane są wszelkie przedmioty i pamiątki związane z powojenną historią Obornik Śląskich.

Jeśli posiadacie Państwo w piwnicach, na strychach, w szafach lub na pawlaczach coś, co można było w Obornikach kupić, coś co w Obornikach było produkowane, coś co jest charakterystyczne dla naszego miasta, prosimy o informację. Może Wasi znajomi, krewni lub sąsiedzi posiadają jakąś pamiątkę lub rzecz z tamtych czasów. Poproście o wypożyczenie.

Wystawa ma być sentymentalnym powrotem do Obornik Śląskich przełomu XX i XXI wieku. Będzie to ekspozycja czasowa, a eksponaty zostaną wypożyczone od właścicieli. Pomysłodawcy chcą pokazać młodemu pokoleniu kultowe przedmioty dawnych Obornik, a osobom starszym przypomnieć lata ich młodości. Historię ostatnich siedemdziesięciu lat powinni poznać również nowi mieszkańcy, którzy w Obornikach są od kilku lub kilkunastu lat.

Potrzebne są przedmioty z lat 1945-2015, na przykład tablice z nazwami ulic, dawne stroje sportowe zawodników Boru, meble i kosmetyki Haste, gazety „Bez Układów”, „Okolice”, „Z Pierwszej Ręki”, pierwsze wydania „Naszej Parafii”, gazetki szkolne, ubrania produkowane w Kodimie, zabawki z Plecionki, maszyny produkowane w POM-ie, opakowania po słodyczach z Misia, tarcze szkolne, pocztówki, bilety kolejowe, bilety autobusowe, meble ze stolarni, butelki z rozlewni, bilet do kina ASTRA, dzinsy OSCAR i wiele, wiele innych. Niezwykle cenne będą również fotografie przedstawiające miasto, wykonane w Obornikach Śląskich po 1945 roku.

Informacje można przekazywać do 8 maja 2015 r. do Biura Promocji Urzędu Miejskiego, pokój 22, telefon 71 310 35 19 w. 424, e-mail: redakcja@oborniki-slaskie.pl. Organizatorzy wystawy skontaktują się, by omówić termin i sposób osobistego odbioru i wypożyczenia przedmiotu. Będzie sporządzony odpowiedni dokument użyczenia eksponatu.

Wystawa będzie czynna w siedzibie nowej Biblioteki Miejskiej od 16 maja 2015 roku.

HO

Kronika parafialna

Kronika parafii NSPJ

W niedzielę, **29 marca**, podczas Mszy św. o godz. 12.30 matkom w stanie błogostawionym zostało udzielone błogosławieństwo matek oczekujących potomstwa.

We wtorek, **31 marca, 14 i 28 kwietnia**, odbyły się spotkania formacyjne przed bierowaniem dla młodzieży klas II i III.

1 kwietnia i 1 maja o godz. 18.30 sprawowane były Msze św. w intencji dzieci i rodziców z grupy Różańca Rodziców.

2 kwietnia, w Wielki Czwartek, podczas uroczystej Mszy św. Wieczery Pańskiej odprawianej o godz. 18.00 Teresa Brzyska i Kacper Grech przystąpili po raz pierwszy do Komunii św. Przygotowanie do Komunii odbywało się przede wszystkim w ramach katechezy rodzinnej, a uroczystość miała charakter tzw. wczesnej Komunii św. Po Mszy św. przeniesiono Najświętszy Sakrament do Ciemnicy, gdzie do godz. 21.00 trwała adoracja.

3 kwietnia, w Wielki Piątek, od godz. 8.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu. O godz. 18.00 odbyła się Liturgia Męki Pańskiej. Po zakończeniu liturgii rozpoczęła się całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim.

4 kwietnia, w Wielką Sobotę, trwała adoracja. W godzinach od 9.00 do 14.00 odbywało się święcenie pokarmów wielkanocnych. O godz. 20.30 rozpoczęła się liturgia Wigilii Paschalnej. Zakończyła ją uroczysta procesja rezurekcyjna. Podczas Triduum Paschalnego liturgię ubogacał śpiew scholi dorosłych przygotowanej przez ks. Przemysława Marszałka.

W pierwszą niedzielę miesiąca, **5 kwietnia**, o godz. 8.00 sprawowana była Msza św. w intencji Żywego Różańca i odbyła się zmiana tajemnic różańcowych. Po Mszach św. Akcja Katolicka prowadziła zbiórkę do puszek na posiłki w szkołach dla dzieci z rodzin będących w trudnej sytuacji materialnej; zebrano 724 zł.

W Poniedziałek Wielkanocny, **6 kwietnia**, podczas Mszy św. o godz. 12.30 udzielany był sakrament chrztu św. Po Mszy nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu rady parafialnej dla dzieci na najładniejszą palmę.

W piątek, **10 kwietnia**, sprawowana była Msza św. w intencji Obornickiej Wspólnoty Rodzin.

W niedzielę, **12 kwietnia**, o godz. 15.00 odbyło się nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego. Ofiary składane na tacę, przeznaczone na cele inwestycyjne w naszej parafii, wyniosły 5650 zł. Dziękujemy za złożone ofiary.

W piątek, **17 kwietnia**, odbyło się spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja: o godz. 18.00 odmówiono różaniec, po nim sprawowana była Msza św. w poleconych intencjach.

W niedzielę, **19 kwietnia**, prowadzona była zbiórka do puszek w ramach akcji „Mogile pradiada ocal od zapomnienia”.

W piątek, **24 kwietnia**, o godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w intencjach Akcji Katolickiej.

W sobotę, **25 kwietnia**, o godz. 17.00 odprawiana była dodatkowa Msza św. dla członków Polskiego Związku Łowieckiego. Po niej odbył się koncert hejnalistów.

W niedzielę, **26 kwietnia**, po Mszy św. odprawianej o godz. 12.30 odbyło się spotkanie rodziców i dzieci z klas III podsumowujące przygotowanie do I Komunii św.

We wtorek, **28 kwietnia**, o godz. 20.00 odbyło się spotkanie scholi dorosłych.

W środę, **29 kwietnia**, o godz. 19.15 w Domu Katolickim odbyła się kolejna katecheza dorosłych w ramach „Wieczorów Nikodema”. Katechezę pt. „Czego uczą nas współcześni mistrzowie wiary?” na temat aktualnego nauczania papieża poprowadził ks. Roman Słupek SDS.

W piątek, **1 maja**, o godz. 19.00 odbyła się katecheza chrzcielna dla rodziców i chrzestnych.

W sobotę, **2 maja**, kapłani odwiedzili chorych z posługą sakramentalną.

Konkurs na najpiękniejszą palmę

Ogłoszenie wyników konkursu na najpiękniejszą palmę w Poniedziałek Wielkanocny, 6 kwietnia 2015, w kościele NSPJ, po Mszy św. o godz. 12.30.

Duchowe drogowskazy ojca Franciszka Jordana (cz. 26)

Cierpliwość i wytrwałość

O, jakże wiele błędów ma człowiek! Jakże ciężkie walki musi staczać z samym sobą, jeśli chce siebie przezwyciężyć (...). Tak łatwo można się zniechęcić, jeżeli wciąż popada się w te same błędy. Dlatego wytrwałość, cierpliwość, stałość w zwalczaniu błędów, zwłaszcza owego głównego zła, pychy, która mniej lub bardziej tkwi w każdym człowieku. Nie zniechęcać się! Tylko cierpliwość, wytrwałość!

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Dziękujemy wszystkim, którzy ofiarując swój czas i umiejętności przygotowali kościół i ubogacili nasze przeżywanie liturgii Triduum Paschalnego i Świąt Wielkanocnych. Szczególne podziękowanie składamy liturgicznej służbie ołtarza, ofiarodawcom na kwiaty do Grobu Pańskiego i pani, które je przygotowała. Dziękujemy ks. Stanisławowi, ks. Przemysławowi, Wspólnocie Odnowy w Duchu Świętym „Pokój i radość” oraz młodzieży za przygotowanie Ciemnicy i Bożego Grobu. Dziękujemy panu organizatorze, panom kościelnym i osobom sprzątającym kościół i jego otoczenie. Wszystkim za okazywaną pomoc i wszelką życzliwość składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Akcje Caritas, związane ze sprzedażą świec wielkanocnych – **paschalików** oraz **jałmużny wielkopostnej**, czyli ofiary składanej do specjalnych skarbonek, wyniosły 1420 zł i 784 zł. Z powyższych kwot 1502 zł zostało przekazane do Caritas Archidiecezji Wrocławskiej. Pozostała kwota - Szkolnemu Kołu Caritas przy Szkole Podstawowej nr 2 i Parafialnemu Zespołowi Caritas. Ofiary składane na utrzymanie obiektów sakralnych w Ziemi Świętej (Kustodia Ziemi Świętej) wyniosły 1077 zł.

Nabożeństwa majowe - od 1 maja codziennie o godz. 18.00.

W poniedziałek, 11 maja, o godz. 18.00 odbędzie się uroczystość udzielania **sakramentu bierzmowania**.

W sobotę, 16 maja, o godz. 11.00 odbędzie się uroczystość pierwszej **Komunii świętej**.

Strona parafii NSPJ

www.parafiaoborniki.sds.pl

Kronika parafialna

Kronika parafii JTiAP

29 marca przeżyaliśmy Niedzielę Palmową. W tym dniu podczas każdej Mszy św. święciliśmy palmy.

30 marca odbyło się spotkanie kręgu biblijnego.

Uroczyste przeżyliśmy Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę, trzy najważniejsze dni powszednie roku liturgicznego. Był to czas szczególnie intensywnej posługi kapłańskiej w konfesjonalach.

2 kwietnia, w Wielki Czwartek, w dzień ustanowienia Najświętszego Sakramentu Ołtarza i sakramentu kapłaństwa, odprowadzana była tylko jedna Msza św. Wieczery Pańskiej o godz. 18.30. Po jej zakończeniu do godz. 21.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy. W Wielki Czwartek odwiedziliśmy z posługą sakramentalną naszych chorych.

3 kwietnia, Wielki Piątek, to dzień Męki i Śmierci Pana naszego Jezusa Chrystusa. Nabożeństwa Drogi Krzyżowej w tym dniu odbyły się rano o godz. 9.00 i po południu (dla dzieci) o godz. 17.00. Liturgia wieczorna na cześć Męki Pańskiej sprawowana była o godz. 18.30. Po zakończeniu ceremonii wielkopiątkowych, o godz. 20.00, spod naszego kościoła wyruszyli uczestnicy tradycyjnej już Drogi Krzyżowej ulicami naszego miasta do krzyża na Grzybku.

4 kwietnia przypadała Wielka Sobota. Przez cały dzień trwała adoracja przy Grobie Pańskim, odbywało się święcenie pokarmów w kościele parafialnym i na wioskach. Można też było przystąpić do spowiedzi. Liturgia Wigilii Paschalnej rozpoczęła się przed kościołem o godz. 20.30 od poświęcenia ognia i paschału. Następnie sprawowaliśmy uroczystą Mszę św. zakończoną procesją rezurekcyjną.

5 kwietnia, w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego, Msze święte sprawowaliśmy według porządku niedzielного. Przed kościołem Akcja Katolicka przeprowadziła zbiórkę do puszek na dożywianie w szkołach dzieci z ubogich rodzin.

6 kwietnia, w Poniedziałek Wielkanocny, podczas Mszy św. o godz. 12.30 został udzielony sakrament chrztu św.

7 kwietnia odbyło się spotkanie kręgu biblijnego.

12 kwietnia, w Niedzielę Bożego Miłosierdzia, od godz. 15.00 do 17.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu. Adorację rozpoczęła Koronka do Bożego Miłosierdzia. W tym dniu dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 3 im. Jana Pawła II wykonały Misterium Paschalne. Taca na remont kościoła wyniosła 6151 zł. Bóg zapłać.

13 kwietnia przypadał Światowy Dzień Ofiar Katynia. O godz. 19.00 została odprawiona Msza Święta w intencji ofiar katastrofy smoleńskiej. O 18.30 złożono kwiaty na rondzie im. Aleksandry Natalli-Świat.

14 kwietnia, w drugi wtorek miesiąca, sprawowana była nowenna do św. Antoniego Padewskiego.

19 kwietnia przeżyaliśmy Niedzielę Biblijną i początek Tygodnia Biblijnego.

20 kwietnia w ramach Tygodnia Biblijnego odbyło się spotkanie kręgu biblijnego.

Od 20 do 23 kwietnia odbywały się indywidualne spotkania młodzieży przygotowującej się do bierzmowania i ich rodziców z ks. proboszczem i ks. Włodzimierzem.

25 kwietnia przypadał w naszym kościele termin nieustannej adoracji Najświętszego Sakramentu. Adoracja trwała od godz. 9.00 do 19.00.

26 kwietnia, w Niedzielę Dobrego Pasterza, homilie powołaniowe głosił diakon Adrian Żądło SDS. Podczas Mszy św. o godz. 12.30 liturgię ubogacił śpiewem Chór Uniwersytetu III Wieku „Atena”.

27 kwietnia odbyło się spotkanie salwatoriaków w świeckich.

28 kwietnia, w czwarty wtorek miesiąca, sprawowaliśmy Mszę św. wotywną i nowennę do św. Judy Tadeusza.

Od 1 maja rozpoczęliśmy nabożeństwa majowe. Sprawujemy je w tygodniu o 18.30, a w niedziele i święta o 16.30.

1 maja, w pierwszy piątek miesiąca, po Mszy św. wieczornej nastąpiła zmiana bilecików Straży Honorowej i spotkanie formacyjne.

2 maja przeżyaliśmy liturgiczną uroczystość NMP Królowej Polski. Msze św. sprawowaliśmy o godz. 8.30 i 19.00. Po Mszy św. o godz. 8.30 sprawowaliśmy nabożeństwo pierwszosobotnie ku czci Niepokalanego Serca Maryi. W tym dniu odwiedziliśmy chorych w domach z posługą sakramentalną.

Wiersz Matki do dziecka

*Miałam Cię w sobie, moja Tajemnico,
Zanim zaczęłam się domyślać Twojej obecności.
Trzepotało we mnie jak motyle skrzydła
Twoje maleńkie ciałko
Złożone z ufnością w ciepłym kokonie.
Kto je tam tak ślicznie wyrzeźbił?*

*I rosło sobie, rosło z krwi mojej,
ze snów moich, z trosk moich,
Z mojego słodkiego czekania...*

*I chciałam Ci dać wszystko, wszystko...
I bałam się tego świata, bo czemuś takie maleńkie,
Takie kruche, bezbronne,
Kochanie moje...
Jak zdołam Cię osłonić, uchronić...
Nie wiedziałam.*

*A gdy Cię zobaczyłam, te oczy wielkie,
szeroko otwarte,
Stałam się samym patrzeniem.
I gdy Cię przygarnęłam do piersi,
Już wszystko poznałam,
Wiedziałam w tej jednej malutkiej chwili...
Oznajmił mi się radośnie cały sens świata:*

Jesteś. Jestem. Jest Miłość.

Alina Golecka

Wszystkim Matkom, Babciom, Prababciom..., a także tym Paniom, które właśnie oczekują narodzin swego potomstwa, z okazji Dnia Matki życzymy, aby przykład i wstawiennictwo Maryi – Bożej Matki pomagały w opiece nad dziećmi, wnukami, prawnukami... i w ich kształtowaniu na dobrych, wartościowych, wrażliwych ludzi oraz aby szczęśliwy wzrost młodych pokoleń, ceniących miłość, prawdę i piękno, przynosił Wam radość wynagradzającą poniesione trudy wychowawcze.

Redakcja

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Nabożeństwa majowe w tygodniu o 18.30, a w niedziele i święta o 16.30.

Uroczystość I Komunii Świętej:

- 10 maja, o godz. 9.30, w kościele parafialnym w Obornikach Śląskich,
- 17 maja, o godz. 9.45, w kaplicy w Gołędzinowie.

Sakrament bierzmowania będzie udzielony 11 maja, o godz. 18.00, w kościele przy ul. Wyszyńskiego. Szafarzem będzie biskup Andrzej Siemienieński

4. 12 i 13 maja przeżywać będziemy jako wspólnota zakonna salwatoriaków **peregrynację kopii obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej**, którą pragniemy przeżyć wraz z parafianami w naszych kościołach. Plan peregrynacji w niniejszym numerze „Naszej Parafii”.

13 maja – pierwsze **nabożeństwo fatimskie** o godz. 19.00.

14 maja w naszym kościele o godz. 20.00 będziemy gościć pana **Jacka Pulikowskiego**, który wygłosi konferencję pt.: „**Szczęście małżeńskie i rodzinne**”.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857 Parafia Rzym.-kat. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego, ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie

Psycholog pełni dyżur w Poradni Życia Rodzinnego w czwartki od 17.00 do 19.00. Tel. w godzinach dyżuru 71 310 23 52.

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001

Grupa Odnowy w Duchu Świętym „POKÓJ I RADOŚĆ”

zaprasza na cotygodniowe
spotkania modlitewne
w czwartki o godz. 19.00
w Domu Katolickim
przy ul. Wyszyńskiego.

Księdzu Stanisławowi Musze z okazji imienin składamy serdeczne życzenia dobrego zdrowia, opieki świętego patrona, wielu sił i wsparcia Opatrzności na drodze kapłańskiego powołania i satysfakcji z efektów pracy duszpasterskiej.

Redakcja

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia NSPJ

10. Radosław Szabat, dn. 06. 04. 2015 r.
11. Mikołaj Szczygielski, dn. 06. 04. 2015 r.
12. Aleksandra Jaros, dn. 06. 04. 2015 r.
13. Blanka Afet, dn. 06.04.2015 r.
14. Leonard Alexander Olczyk, dn. 06.04.2015 r.
15. Kacper Krystian Kuczek, dn. 11.04.2015 r.
16. Jakub Derwich, dn. 12.04.2015 r.
17. Aurelia Maria Zielińska, dn. 26.04.2015 r.

Parafia JTiAP

8. Oliwia Domichowska, 05.04.2015 r.
9. Aleks Homziuk, 06.04.2015 r.
10. Monika Paczyńska, 06.04.2015 r.
11. Lena Przybylska, 26.04.2015 r.
12. Pola Wilczkowiak, 26.04.2015 r.

Sakrament małżeństwa zawarli:

Parafia NSPJ

01. Krystian Kuczek i Magdalena Maria Bonczarowska, dn. 11.04.2015 r.
02. Wojciech Piotr Jarmużek i Anna Barbara Domagała, dn. 11.04.2015 r.
03. Łukasz Kikut i Barbara Zuzanna Zajdel, dn. 18.04.2015 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia NSPJ

31. Marian Półrolniczak, l. 85, zm. dn. 27.03.2015 r.
32. Irena Parus zd. Kobielarz, l. 89, zm. dn. 28.03.2015 r.
33. Helena Czerwińska, l. 85, zm. dn. 07.04.2015 r.
34. Jerzy Kiliński, l. 77, zm. dn. 08.04.2015 r.
35. Robert Marek Łuczak, l. 62, zm. dn. 05.04.2015 r.
36. Mieczysław Jaskółowski, l. 83, zm. dn. 04.04.2015 r.
37. Stanisław Skowronek, l. 69, zm. dn. 08.04.2015 r.
38. Krystyna Anna Sopańska, l. 77, zm. dn. 10.04.2015 r.
39. Stefania Żak, l. 93, zm. dn. 13. 04.2015 r.
40. Helena Wróblewska zd. Stanek, l. 74, zm. dn. 16.04.2015 r.
41. Jan Garczyk, l. 73, zm. dn. 20.04.2015 r.

Parafia JTiAP

17. Małgorzata Bednarska, l. 0, zm. 15.03.2015 r.
18. Irena Obora, l. 69, zm. 29.03.2015 r.
19. Czesław Kościółowski, l. 68, zm. 31.03.2015 r.
20. Jadwiga Wilman-Wyzińska, l. 63, zm. 04.04.2015 r.
21. Helena Dzido, l. 99, zm. 17.04.2015 r.
22. Jerzy Nowak, l. 68, zm. 18.04.2015 r.
23. Stanisława Cecot, l. 99, zm. 26.04.2015 r.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, ks. Przemysław Marszałek SDS (asystent kościelny), Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak (sekretarz redakcji), Zbigniew Stachurski, ks. Włodzimierz Szydłowski SDS, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymskokatolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.